

önként kínálkozik a megoldás: az értékhatárokat összefüggésbe kell hozni a pénz elértéktelenedésével.

Ezen a nyomon haladt a törvényhozás is, amidőn az 1921. évi XXVIII-ik t.-c.-ben az értékhatárokat ideiglenes hatállyal felemelte. A törvénynek igen nagy hátránya azonban, hogy a törvényhozás az akkori kormány valuta-javító politikájától befolyásoltatva, csupán az iránt intézkedett, hogy a pénz értékének tartós javulása esetén a felemelt értékhatárok és büntetéspénzek összegét a minisztérium rendeletileg lejjebb szállíthassa, míg a pénz tartós rosszabbodásával nem számolva, az ellenkező esetre vonatkozó felhatalmazás nem történt meg.

Égetően szükséges tehát, hogy egy újabb törvényes intézkedés a minisztériumot megfelelő felhatalmazással ellássa.

Szükséges e mellett, hogy az érték és árszabályok megfelelő módosítása iránt az intézkedések esetenként a kellő időben megtéssenek. Bár ez meglehetősen formasággal jár, az illetékes fórumok bizonyára nem fognak az ügy soron kívül való tárgyalásától elzárkózni.

Kétségtelen azonban, hogy vagy a kormányrendeletek, mint az érték- és árszabályzatok, ha pénzünk romlása tovább tart, még akkor sem fognak lépést tartani a pénz elértéktelenedésével. Ne feledjük azonban, hogy átmeneti időket élünk, ezidőszert és egyelőre egyebet tennünk nem lehet, a két rossz közül az aránytalanul kisebbet kell választanunk.

Az új erdészeti törvények

1923. évi XVIII. törvénycikk az erdészeti igazgatásról.

I. fejezet.

Az erdészeti igazgatás szervei.

1. §. Az erdők fenntartásához — új erdők telepítéséhez — valamint az okszerű erdőgazdaság biztosításához és általában az állam erdőfelügyeleti jogának gyakorlásához füződő erdőgazdasági érdekek szolgálatát:

- a) alsó fokon a m. kir. erdőhivatalok, —
- b) középső fokon a m. kir. erdőigazgatóságok, —
- c) felső fokon a m. kir. földmívelésügyi miniszter látják el.

2. §. A földmivelésügyi miniszter az erdészeti ügyek legfelső hatósága és mint ilyen, gyakorolja az ország területén fekvő összes erdők, kopár területek és természeti emlékek felett a főfelügyeletet és kormányzati ellenőrzést.

3. §. Az ország területét m. kir. erdőigazgatósági kerületekre, — a m. kir. erdőigazgatóságok területét pedig m. kir. erdőhivatali kerületekre kell felosztani.

A m. kir. erdőigazgatóság kerülete több vármegyei, esetleg városi törvényhatóság területére terjedhet ki.

A m. kir. erdőhivatal kerülete nem lehet nagyobb, mint amekkorára terület felett az erdőgazdasági teendők közvetlen ellátását egy erdőmérnök a melléje rendelt segédszeméllyel együtt teljesíteni képes.

4. §. A m. kir. erdőigazgatóság:

a) vezeti az állam tulajdonában levő, valamint az állami ellátásra utalt erdők, kopár területek és természeti emlékek igazgatási és gazdasági ügyeinek intézését;

b) gyakorolja a közvetlen állami erdőfelügyeletet a kerületéhez tartozó összes erdők, kopár területek és természeti emlékek felett;

c) teljesíti mindazt amit törvény vagy a földmivelésügyi miniszter hatáskörébe utal.

A m. kir. erdőigazgatóság személyzete: az erdőigazgató, annak helyettese, az erdőfelügyelők, az erdőrendező, a szükséges tiszti és segédszemélyzet és az erdőigazgatóság mellé rendelt számvevőség.

5. §. Az erdőigazgatóság a kerületében levő összes erdők, kopár területek és természeti emlékek felett az állami erdőfelügyeletet, valamint a m. kir. erdőhivatalok működésének irányítását és ellenőrzését az erdőfelügyelők útján gyakorolja.

Az erdőfelügyelők székhelyét, valamint az erdőigazgatóság kerületén belül az erdőfelügyelők működésének területét — az illetékes erdőigazgatóság javaslata alapján — a földmivelésügyi miniszter jelöli ki.

6. §. Az erdőfelügyelők a helyszínen ellenőrzik a felügyeletük alá tartozó erdőkre, — kopár területekre — természeti emlékekre nézve a törvények, a rendeletek, hatósági intézkedések, valamint az érvényben levő ideiglenes és rendszeres gazdasági tervek vagy kopárjavítási tervek rendelkezéseinek végrehajtását.

Ha feladatuk teljesítése közben erdőhatósági beavatkozást igénylő cselekményt vagy mulasztást tapasztalnak, a helyszínén azonnal megteszik a szükséges intézkedéseket; tapasztalataikról és tett intézkedéseikről a m. kir. erdőigazgatóságnak jelentést tesznek.

Az az erdőfelügyelő, aki a vármegye székhelyén teljesít szolgálatot, — illetőleg akit ezzel a földmivelésügyi miniszter megbíz — a jelen törvényben az erdőigazgatóságok hatáskörébe utalt feladatok ellátása mellett, egyuttal a vármegyei és a vármegye területén fekvő városi törvényhatóságok területeire nézve a közigazgatási bizottságok hatáskörébe utalt ügyekben véleményt ad, javaslatot vagy jelentést tesz. Az erdőfelügyelőnek az erdészetet is érdeklő ügyekben — amennyiben a törvény kifejezetten másként nem intézkedik — fellebbezési joga van.

7. §. A m. kir. erdőhivatalok feladata az állam tulajdonában levő, valamint az állami ellátásra utalt erdők, kopár területek és természeti emlékek erdőgazdasági temnivalóinak közvetlen ellátása.

A m. kir. erdőhivatalok a hatáskörükbe utalt gazdasági teendők intézésén kívül, öröködnék a kerületekben levő összes erdők — kopár területek — és természeti emlékek felett és közreműködnék az állami erdőfelügyelet gyakorlásánál.

A m. kir. erdőhivatalok személyzete egy-egy erdőmérnökből és a melléje rendelt személyzetből áll.

A m. kir. erdőhivatalok a m. kir. erdőigazgatóságoknak vannak alárendelve.

8. §. A m. kir. erdőigazgatóság és a m. kir. erdőhivatal személyzete öröködi a felett, hogy kerületében az érvényben levő erdészeti törvények határozatai és azok végrehajtására vonatkozó rendeletek, valamint a közigazgatási bizottságoknak rendelkezései pontosan végrehajthatassanak. Ennek a feladatnak teljesítéséhez minden erdőbirtokos köteles megengedni, hogy a m. kir. erdőigazgatóság és a m. kir. erdőhivatal személyzetének az állami erdőfelügyelet gyakorlásával megbízott tagjai a tulajdonukban levő erdőket, kopár területeket és természeti emlékeket a tulajdonos vagy alkalmazottjainak értesítése mellett — rendkívül esetekben a nélkül is, — bármikor bejárják, hogy meggyőződést szerezhessenek azok állapotáról, valamint arról, hogy a megállapított gazdasági tervek mindenben betartatnak-e és hogy törvénybe vagy hatósági rendeletbe ütköző eljárás az erdőkben nem történik-e. Megkeresésükre a tulajdonosok az állami erdőfelügyelet és ellenőrzés céljából szükséges adatokat rendelkezésre bocsátani és szóbeli felvilágosításokat megadni kötelesek.

9. §. A m. kir. erdőigazgatóságok és a m. kir. erdőhivatalok személyzetének létszámát, fizetési osztályát és javadalmazását az állami költségvetés állapítja meg.

II. fejezet.

Az államerdészeti, műszaki és gazdasági segédszolgálat és az erdővédelem szerveiről.

10. §. Az állami erdőmérnökök feladatának teljesítése körében felmerülő, kisebbfoku szakismeretet igénylő, műszaki és gazdasági segédszolgálatot és egyben az erdőőri tennivalókat az erdészeti segédszemélyzet látja el.

Az erdőőrzés ellátására, a szükséghez képest, erdészeti felvi-gyázók is alkalmaztatnak.

11. §. A külső szolgálatot teljesítő erdészeti segédszemélyzet, szolgálati szempontból a m. kir. erdőhivatalnak, — fegyelmi szempontból pedig a m. kir. erdőigazgatóságnak van alárendelve.

III. fejezet.

A jogorvoslatról.

12. §. A m. kir. erdőhivatal véghatározatai ellen a m. kir. erdőigazgatósághoz, — a m. kir. erdőigazgatóság véghatározatai ellen pedig a m. kir. földművelésügyi miniszterhez fellebbevitelnek van helye.

Fellebbevitellel élhetnek, a véghatározat közlését követő naptól számított 15 nap alatt az érdekelt felek és hivatalok.

A jogorvoslatra nézve egyébként az 1901. évi XX. törvényekről irányadó.

IV. fejezet.

Átmeneti rendelkezések.

13. §. Az ebben a törvényben említett m. kir. erdőhivatalok és m. kir. erdőigazgatóságok szervezésével és életbeléptetésével, az 1879:XXXI. t.-c. alapján szervezett kerületi királyi erdőfelügyelőségek, — az 1898:XIX. t.-c. alapján szervezett m. kir. állami erdőhivatalok és m. kir. járási erdőgondnokságok, továbbá az állam tulajdonában levő erdők, kopár területek és természeti emlékek gazdasági ügyeit intéző erdészeti hivatalok teendőit alsó fokon a m. kir. erdőhivatalok, középső fokon a m. kir. erdőigazgatóságok látják el.

V. fejezet.

Záró határozatok.

14. §. E törvény életbeléptetésével az 1898:XIX. t.-c. 8—10. §-ai és az 1879:XXXI. t.-c. 28., 30., 34. és 35. §-ai hatályukat veszítik.

15. §. Ezt a törvényt a földmivelésügyi miniszter hajtja végre. A végrehajtás céljából szükséges szabályokat és az átmeneti szabályokat, — amennyiben ezek a végrehajtással megbízott más miniszter ügykörét is érintik, velük egyetértve, — a földmivelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

Rendeleteit a szükséghez képest ugyanilyen módon kiegészítheti, módosíthatja, vagy hatályon kívül helyezheti.

16. §. E törvény életbelépésének idejét a földmivelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

1923. évi XIX. törvénycikk az alföldi erdők telepítéséről és a fásításokról.

I. fejezet.

Az erdőtelepítések és a fásítások helyének kijelöléséről.

1. §. A magyar Alföld mezőgazdasági termelésének előmozdítása, — továbbá az egészségügyi és klimatikus viszonyok megjavítása érdekében, — valamint a lakosság faszükségletének fedezése céljából a magyar Alföldet magukba foglaló törvényhatóságokban és pedig: Békés, Hajdu, Jász-Nagykun-Szolnok, Szabolcs vármegyékben, Arad, Bács-Bodrog, Bereg, Bihar, Borsod, Csanád, Csongrád, Heves, Pest-Pilis-Solt-Kiskun, Szatmár, Torontál, Ung és Zemplén vármegyéknek a magyar Alföldhöz tartozó síkvidéki részeibe kebeleztetett szolgabírói járások és rendezett tanácsú városok, továbbá Baja, Debrecen, Hódmezővásárhely, Kecskemét és Szeged törvényhatósági joggal felruházott városok területén tervszerű elosztással erdőket kell telepíteni és facsoportokat, — szélfogókat — vagy fasorokat kell létesíteni.

A beerdősített területeket erdőkként, a többi fásításokat gazdasági fásításokként kell állandóan fenntartani.

2. §. Erdőtelepítésre elsősorban azokat a földrészleteket kell kijelölni, amelyek más gazdasági művelésre nem alkalmasak vagy csak nagy költséggel volnának ily célra alkalmassá tehetők.

Elsősorban tehát a szél által mozgásba hozható futóhomok, a silány homokos, szikes földrészletek és az ilyen ártéri területek,

valamint a csak aránytalan nagy költséggel megjavítható vadvizes területek jelölendők ki beerdősítésre, illetve befásításra.

A fűtőhomokkal borított területek kijelölésénél legfontosabb az a cél, hogy az erdők elhelyezésével a fűtőhomokot a szél a gazdasági művelés és a közegészség nagy kárára mozgásba ne hozhassa. Ennek a célnak megfelelően kell tehát az erdőtelepítésre vonatkozó kijelölési terveket elkészíteni. Azokon a mezőgazdaságilag művelt földeken pedig, amelyeknek csak kisebb foltokban laza szerkezetű homoktalaját a szél mozgásba hozhatja és a homokot elhordhatja, a teljes beerdősítés helyett célszerű elhelyezéssel facsoportokat, illetőleg a mozgóhomok szélein szélfogókat, fasorokat kell létesíteni. A birtokosnak egy tagban 50 kat. holdnál nagyobb szántóföldjét, — vagy legelőjét, — illetőleg 20 kat. holdnál nagyobb rétjét vagy kaszálóját fasorokkal kell beszegélyezni. A fasorral való beszegélyezést a művelési ágak- (rét, szántó, legelő), valamint a birtoknak a rajta áthaladó gazdasági utakkal való tagoltsága szerint kialakult szélein kell végrehajtani.

A helyi körülmények által indokolt esetekben a földművelésügyi miniszter a birtokos kérelmére megengedheti, hogy a fasorok helyett a körülszegélyezendő birtoktagok legalább 2 (kettő) százalékan egy tagban vagy megosztva erdőt telepítsen. Az alföldi tanyabelsőségeket minden esetben fasorokkal kell beszegélyezni.

A gazdasági fásításoknál, főleg az utak mentén, ha a talaj minősége megengedi, gyümölcsfák telepítésére is figyelemmel kell lenni.

A telepítendő erdők helyének megválasztásánál és a gazdasági fásítások kijelölésénél ügyelni kell arra is, hogy a telepítendő erdők és a gazdasági fásítások gondos és tervszerű elhelyezésével az alföldi szeleknek a gazdaságilag sokféleképen és annyira káros ereje megtörjék.

Az alföldi erdők kijelölésénél mindezen kívül figyelemmel kell lenni a már meglevő erdőkre és fás területekre és arra, hogy ott, honn annak leküzdhetetlen akadályai nincsenek, az erdők lehetőleg összefüggő erdőtesteket alkossanak és rendszeres gazdaság üzésére is alkalmasak legyenek.

Gazdasági fásításoknak a szomszéd birtokossal közös határon való végrehajtásánál, a szomszédos viszonyok e kérdésre vonatkozó rendezéséhez minden törvényhatóság a helyi szokások és gyakorlat figyelembe tartásával szabályrendeletet alkot, amelyet az igazságügyminiszterrel egyetértőleg a földművelésügyi miniszter hagy jóvá. Ha a szabályrendeletet valamely törvényhatóság záros határidő alatt el nem készíti, ugy a kérdést a földművelésügyi miniszter az igazságügyi miniszterrel egyetértőleg rendeletileg szabályozza.

3. §. Ha valamely város vagy járás területén a 2. §. második bekezdése alapján beerdősítendő területek nincsenek, vagy ha az ilyen területek a már meglevő erdőkkel együtt akár mennyiségük-nél, akár elhelyezésük-nél fogva az 1. és 2. §-ban meghatározott célok megvalósítását eléggé nem biztosítanak, akkor elsősorban a beerdősítésre önként felajánlott területeket kell a hatóság határozata szerint beerdősíteni; ha pedig még ezután is mutatkozik hiány, akkor nyilvánvalóan fennforgó országos érdek esetén a község (város) tulajdonában levő vagy kivételesen más korlátozott forgalmu ingatlanoknak, végső esetben pedig más nagyobb földbirtoknak e

célra szükséges részére mondható ki az erdősítési kötelezettség. A legutóbbi kategóriánál azonban csak annak legfeljebb 10 százaléka erejéig mondható ki.

4. §. A m. kir. erdőhivatal a helyi viszonyok gondos mérlegelésével és az érdekelt birtokok, valamint helyi erdő- és mezőgazdasági érdekképviselőik meghallgatásával kerületéről kijelölési tervet készít, amelyben véleményt nyilvánít arra nézve, hogy kerületében hol és milyen kiterjedésben szükséges erdőt telepíteni, illetőleg gazdasági fásítást létesíteni.

5. §. A kijelölési tervet a m. kir. erdőhivatal a járás főszolgabírájához (város polgármesteréhez) teszi át, aki azt a községházánál 30 napi közzemlére téteti ki, tárgyalásra határnapot tűz ki, a kitételről és a tárgyalás napjáról az érdekelteket egyénenként azzal a figyelmeztetéssel értesíti, hogy esetleges észrevételeiket a tárgyalás napjáig a község elöljáróságánál (városi tanácsnál) írásban is előterjeszthetik.

Ha a kijelölésnél község (város) ingatlana vétetnék igénybe, a kijelölés kérdésében a község képviselőtestülete (törvényhatósági bizottság) illetékes nyilatkozni.

6. §. A m. kir. erdőhivatal a járás főszolgabírájától (város polgármesterétől) visszaérkezett kijelölési tervet 2 példányban, az összes tárgyiratokkal együtt, megokolt javaslat kíséretében a m. kir. erdőigazgatóságnak terjeszti be; — ez pedig felülvizsgálja és az Erdőgazdasági Kamara (amennyiben felállíttatik) és a Mezőgazdasági Kamara véleménye kíséretében saját javaslatával együtt a földmivelésügyi miniszterhez terjeszti fel.

A kijelölés kérdésében a földmivelésügyi miniszter véglegesen határoz.

7. §. Az erdőtelepítésre kijelölt területek az 1920:XXXVI. t.-c. 83. §-a 1. bekezdésének hatálya alá esnek.

8. §. Azoknak a kisbirtokosoknak, akiknek mezőgazdasági földje közérdekből egészen vagy olyan mértékben jelöltetett ki erdőnek, hogy a visszamaradó birtokrészen okszerűen nem lehet gazdálkodni, az 1920:XXXVI. t.-c. rendelkezései szerint az Országos Földbirtokrendező Biróság megfelelő ingatlant juttat a vagyonváltás fejében természetben leadott földekből vagy a község (város) tulajdonában levő ingatlanokból.

9. §. A kijelöléssel kapcsolatos munkálatokat a jelen törvény életbelépésétől számított 5 éven belül a földmivelésügyi miniszter saját közegeivel állami költségen teljesíti.

Minden tulajdonos vagy birtokos tünni köteles, hogy birtokát a kijelöléssel megbízott állami közegek akadálytalanul bejárhasák, azon a szükséges mérési és talajvizsgálási munkálatokat háborítatlanul végezzék és a szükséges mérési jeleket felállítsák.

10. §. A tulajdonosok vagy birtokosok a felállított és nekik a helyszínen átadott felmérési és egyéb jeleket megőrizni kötelesek.

A kijelölési — mérési — és talajvizsgálási munkálatokkal kapcsolatban netán okozott károkat az állam az érdekelt tulajdonosoknak vagy birtokosoknak megtéríti.

Az eljárást a földmivelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

II. fejezet.

Az erdősitésre kijelölt területek gazdasági tennivalóinak ellátásáról és a fásításokkal kapcsolatos feladatokról.

11. §. A beerdősítésre kijelölt területek határait a m. kir. erdőhivatal a kijelölés jogerőre emelkedése után a helyszínén a törvényhatósági szabályrendeletnek megfelelő, tartós határjelekkel megjelöli; egyuttal közli az érdekelt birtokossal az elrendelt gazdasági fásításokat és azoknak helyeit a helyszínén szintén megjelöli. A beerdősítésre kijelölt ingatlan tulajdonosa a határkijelölésnél felmerült dologi költségeket viselni s a határjeleket lehetőleg jókarban fenntartani, illetőleg időnkint szükség szerint megújítani köteles.

12. §. Az erdőtelepítésre kijelölt területeket a jóváhagyott erdősitési terv rendelkezései szerint, a birtokos meghallgatásával, a birtokos anyagi erejéhez mérten megállapított határidő alatt be kell erdősiteni és rendszeres gazdasági terv szerint kell használni; a gazdasági fásításokat pedig a fásítási terv rendelkezései szerint a megszabott határidő alatt kell létesíteni és azután a megállapított előírások szerint akként kell használni, hogy rendeltetésüknek állandóan megfeleljenek.

13. §. Az erdősitési és fásítási terveket, valamint a rendszeres gazdasági terveket is a tulajdonos kívánságainak lehető figyelembevételével és a helyi viszonyok gondos mérlegelésével államerdészeti közegek állami költségen készítik el.

Az elkészített erdősitési — fásítási — és rendszeres gazdasági terveket az érdekelt tulajdonosoknak vagy birtokosoknak be kell mutatni abból a célból, hogy az érdekeikre sérelmesnek vélt intézkedések ellen észrevételeiket írásban vagy a helyszínén élőszóval megtehessek. A terveket azután a tulajdonos vagy birtokos észrevételeivel együtt, jóváhagyás végett, a m. kir. erdőigazgatóság után a földmivelésügyi miniszterhez kell felterjesztteni.

14. §. A jóváhagyott erdősitési vagy fásítási tervben elrendelt telepítés végrehajtása és a telepített erdő további ápolása és fenntartása a birtokos kötelessége.

Ha valamely község (város) az erdősitési vagy fásítási kötelességének eleget nem tesz, a munkálatokat a község (város) terhére az állam hajtja végre. Ha pedig más tulajdonost vagy birtokost terhel a mulasztás, akkor az erdősitésre kijelölt területet az a község (város), amelynek határában a terület fekszik, megválthatja, amely esetben a munkálatok végrehajtásának költségei természetesen a községet (várost) terhelik. Ha azonban a község (város) a megváltási jogot gyakorolni nem kívánja, vagy ha csupán gazdasági fásításról van szó, a munkálatokat a birtokos terhére az állam teljesíti. A megváltás a földbirtok helyesebb megosztását szabályozó 1920:XXXVI. t.-c. rendelkezései szerint történik; az állam által végrehajtott munkálatok költségei pedig közadók módjára hajtandók be a birtokostól.

15. §. Az alföldi erdők telepítését és a gazdasági fásítások létesítését az állam a földmivelésügyi miniszteri tárcá költségvetésének terhére, a m. kir. erdőigazgatóságok javaslata alapján, a következő kedvezményekkel mozditja elő:

1. az alföldi erdőtelepítés vagy fásítás sikerének biztosítása érdekében az állam költségén kísérleti telepeket létesít, talajvizs-

gálatokat, talajvizmegfigyeléseket saját közegeivel végeztet és a kísérletekhez, felvételekhez szükséges berendezések költségeit viseli;

2. az erdőtelepítéshez vagy fásításhoz szükséges esemetemenynységet indokolt esetekben mérsékelt áron vagy díjmentesen bocsátja rendelkezésre;

3. az állami ellátásba vett befásított területekre kivett kezelési járulékot mérsékeli, vagy a birtokos kedvezőtlen anyagi helyzetének beigazolása esetén teljesen elengedi.

16. §. A jelen törvény alapján beerdősített terület az azon telepített erdő főhasználatáig földadómentes.

Az adókötelezettség beálltát a földművelésügyi miniszter véleményének meghallgatása után a pénzügyminiszter állapítja meg.

17. §. Az alföldi erdőtelepítéseket saját határában a község (város) a következő szolgáltatásokkal köteles előmozdítani:

1. a község tulajdonában levő alkalmas területből állami csemetekertek céljaira megfelelő részt köteles a m. kir. erdőigazgatóság rendelkezésére bocsátani;

2. azokhoz a teendőkhöz, amelyeket a birtokosok helyett az állam teljesít, a szükséges munka- és fuvarerőről, — kivéve az állami csemetekertek telepítéséhez, műveléséhez és felügyeletéhez szükséges munka- és fuvarerőt, — továbbá az erdészeti alkalmazottak elszállásolásáról a hatóság által megállapított napi fuvar- és kéznapszámbeérek, illetőleg elszállásolási díjak vagy lakbérek megtérítése ellenében gondoskodni köteles.

III. fejezet.

Vegyes rendelkezések.

18. §. A jelen törvény alapján erdősítésre kijelölt területeket a földművelésügyi miniszternek a kijelölésre vonatkozó határozata után az erdők törzskönyvében, a többi fásításokat pedig a gazdasági fásítások tözskönyvében kell nyilvántartani.

19. §. Az, aki a kijelölési munkával megbízott állami közeget munkájuk sikeres elvégzésében akadályozza, vagy azokat valótlán adatok szolgáltatásával megtevesztetni igyekszik, továbbá az a tulajdonos vagy birtokos, aki a jelen törvényben előírt kötelességének a kitűzött időig saját hibájából eleget nem tesz, — amennyiben cselekménye súlyosabb büntetőjogi beszámítás alá nem esik — erdőrendészeti kihágást követ el és 100.000 koronáig, visszaesés esetében 200.000 koronáig terjedhető pénzbírsággal sújtható.

A pénzbírság négyötöd része az Országos Erdei Alapot, egyötöd része pedig annak a községnek beteg- vagy szegényalapját illeti, amelynek határában fekszik az a terület, amelyre nézve az áthágást elkövették.

20. §. A m. kir. erdőhivataloknak — a m. kir. erdőigazgatóságoknak — és az Erdőgazdasági Kamaráknak megszervezéséig a jelen törvény szerint teljesítendő feladatokat a m. kir. állami erdőhivatalok, a közigazgatási bizottság gazdasági albizottsága, illetőleg a földművelésügyi miniszter látja el.

21. §. Ezt a törvényt a földművelésügyi miniszter, a belügyi, az igazságügyi és a pénzügyi miniszterrel egyetértőleg hajtja végre.

A végrehajtás céljából szükséges szabályokat a törvény végrehajtásával megbízott miniszterek a maguk ügykörében, és amenny-

nyiben azok más miniszter ügykörét is érintik, az utóbbinak hozzájárulásával, rendelettel állapítják meg.

22. §. A törvény életbelépésének idejét a földmívelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

1923. évi XX. törvénycikk az Országos Erdei Alapról.

I. FEJEZET.

Általános rendelkezések.

1. §. Az Országos Erdei Alap közérdekű erdészeti célok előmozdítására szolgál.

2. §. Az Országos Erdei Alap jövedelmei a következők:

1. az erdőrendészeti áthágások eseteiben befolyó pénzbírságok négyötöd része;

2. az 1901:XX. t.-c. 23. §-ának 4. bekezdése értelmében a földmívelésügyi tárca céljaira fordítandó összegnek az erdei kihágásokra eső hányadrésze;

3. az alap költségén kiadott szakmunkák jövedelmei;

4. azok az összegek, amelyek az 1884:XXVI. és 1913:XXXIII. t.-c.-ben foglalt felhatalmazás alapján eladott ingatlanokért, továbbá az urbéri elkülönítés, arányosítás, tagosítás, telepítés, felarabolás, határkiigazítás vagy kisajátítás során értékesített, avagy a törvényhozás külön intézkedése alapján eladott vagy elcserélt állami erdőért időnkint befolyznak;

5. az 1904:XIV. t.-c. 13. §. 4. m) pontjában foglalt rendelkezéssel az erdővásárlási alap gyarapítására engedélyezett 5,000.000 korona;

6. a törvényes rendelkezések útján az Országos Erdei Alap céljának vagy az alap rendeltetésének megfelelő céloknak előmozdítására rendelt, vagy önkéntes adományok útján felajánlott összegek, valamint a Magyarországi Faértékesítő Hivatal tiszta jövedelme;

7. az alap gyümölcsözőleg elhelyezett pénzeinek kamatai.

3. §. Az alap jövedelmei a következő közcélok előmozdítására szolgálnak:

1. az ország erdőgazdaságának fejlesztésére, erdőtelepítések és fásítások előmozdítására;

2. az erdészeti tudomány és szakirodalom előmozdítására, valamint az erdészeti szakismeretek terjesztésére és az erdészeti kísérleti ügy fejlesztésére;

3. az erdőrendészeti intézkedésekkel kapcsolatos kiadások ama részének előlegezésére vagy fedezésére, melyet az érdekeltek helyett — törvényes rendelkezések alapján — az államkincstár előlegez vagy visel; továbbá az erdőrendészeti áthágás miatt megindított eljárás, illetőleg a hivatalból üldözendő erdei kihágások miatt folyamatba tett rendőri büntető eljárás költségeinek fedezésére abban az esetben, ha a felmerült költségek be nem hajthatók, vagy ha az erdőrendészeti hatóság vagy a rendőri büntetőbíró az eljárást jogerősen megszüntette, vagy a terheltet jogerősen felmentette;

4. az állami erdőbirtokok kiegészítésére alkalmas erdőrészeknek, valamint erdészeti érdekeket szolgáló ingatlanoknak, kopár, illetőleg kopárosodó vagy vízmosásos avagy futóhomokterületeknek és erdőbirtokossági arányrészeknek megszerzésére.

Az Országos Erdei Alap terhére vásárolt ingatlanok és erdőbirtokossági arányrészek az államnak — az alap jövedelmeztetésére szolgáló — tulajdonát képezik.

4. §. Az Országos Erdei Alap évi kiadásait és bevételeit az állami költségvetésben a földmivvelésügyi tárca „Állami erdészeti igazgatás” címénél külön rovat alatt kell előirányozni és olyképen kell megállapítani, hogy az évi kiadások végösszege az illető évi bevételek végösszegének megfelelően. Ennek az egyenlegnek úgy az állami költségvetésben, mint az állami zárszámadásban való biztosítására az alap kiadásai közt „Az alap tőkéjének gyarapítása” elnevezéssel külön alrovatot kell nyitni, amely alrovaton mindenkor olyan összeget kell előirányozni és elszámolni, amely összeggel az előirányzott, illetőleg (a zárszámadásban) a tényleg befolyt bevételek végösszege az alap rendeltetésszerű évi szükségletére előirányzott, illetőleg (a zárszámadásban) a tényleg lerótt kiadások végösszegét meghaladja.

5. §. Az Országos Erdei Alap tőkevagyonát a földmivvelésügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértve kezeli és helyezi el gyümölcsözőleg. Ezt a tőkevagyonot érinteni nem szabad. Felhatalmaztatik azonban a földmivvelésügyi miniszter, hogy a pénzügyminiszter hozzájárulásával kivételesen a tőkevagyonot is igénybevehesse a következő célokra:

a) kopárok, futóhomokterületek és erdőbirtokossági arányrészek, valamint erdészeti érdekeket szolgáló egyéb ingatlanok megszerzésére, továbbá kopár fásítások és az alföldi erdősítések munkálatainak költségeire akkora összeg erejéig, amekkora az illető év költségvetésében fedezetet nem talál;

b) erdők és erdőbirtokossági arányrészek megvásárlására akkora összeg erejéig, amekkora összeg erre a célra az igénybevétel közvetlenül megelőző költségvetési évben elő volt irányozva, de nem lett kiutalványozva és így a költségvetési év végén a tőkevagyon gyarapítására lett elszámolva;

c) az évi kezelésben fedezetet nem talált összeg erejéig annak a hiánynak fedezésére, amely a költségvetési évben a miatt állott elő, mert az alap bevétele fejében befolyt összegek a teljesített kiadások összegét el nem érték.

A földmivvelésügyi miniszter az e szakaszban foglalt felhatalmazás alapján tett intézkedéséről a törvényhozásnak jelentést tenni köteles.

6. §. Azok a költségek, amelyeket az államkincstár — a fennálló törvényes rendelkezések értelmében — az érdekelt erdőbirtokosok terhére hivatalból elrendelt munkálatok teljesítése fejében az érdekeltek helyett az Országos Erdei Alapból előlegezett, valamint ezeknek késedelmi kamatai olyan köztartozások, amelyeket az ingatlan mindenkor tulajdonosától az ingatlant terhelő egyenes állami adók módjára kell behajtani. Az ingatlan bírói elárverezése esetében ennek a köztartozásnak a jogerőre emelkedett árverés napjától esedékes részletei az árverési vevőt terhelik. A köztartozásnak az árverés napját megelőzőleg esedékessé vált, három évnél nem régebbi időről hátralékban levő részleteit az árverési vételárból minden más törvényes elsőbbséggel nem bíró, akár bekebelezett, akár be nem kebelezett követelés előtt kell kielégíteni.

Az előbbi bekezdésben említett köztartozásokról kiállított hátraléki kimutatás végrehajtható közokirat.

Az ingatlan mindenkori tulajdonosa személyesen is felel azokért az összegekért, melyek addig járnak le, míg az ingatlan-nak ő a tulajdonosa.

II. fejezet.

Végyes rendelkezések.

7. §. Az 1884:XXVI. t.-c. 1. §-a alapján eladott erdők faállományaért e törvény életbelépéséig befolyt, még fel nem használt összegeket az idézett rendelkezés alapján elvállalt még fennálló tartozások törlesztésére kell fordítani. Erre a célra kell fordítani az 1904:XIV. t.-c. 13. §-ának 4. m) pontjában az erdővásárlási alap céljaira engedélyezett hitelnek e törvény életbelépéséig még fel nem használt részét is. E leszámolás után mutatkozó felesleget vagy hiányt az Országos Erdei Alap javára vagy terhére kell bevételként vagy kiadasként elszámolni. Ennek megtörténte után az 1884:XXVI. törvényi cikk hatályát veszti.

8. §. Az 1913. XXXIII. t.-c. 1. és 4. §-ában engedélyezett ingatlaneladásokból és cserékből a jelen törvény életbelépése után befolyó összegeknek azt a részét, amelyet az 1913:XXXIII. t.-c. 6. §-ában foglalt rendelkezés szerint az 1884:XXVI. t.-c. értelmében az erdővásárlási alapon, illetőleg külön alapon kellene kezelni, az Országos Erdei Alap javára kell bevételként elszámolni.

9. §. A jelen törvény életbelépésével az 1879. évi XXXI. t.-c. ötödik címe (208—209. §.) hatályát veszti.

10. §. Ahol korábbi jogszabály a 7. vagy 9. §. rendelkezései szerint hatályát veszítő törvényre vagy törvényszakaszra hivatkozik, ott ennek a törvénynek megfelelő rendelkezését kell érteni.

11. §. A jelen törvényt a földmívelésügyi miniszter hajtja végre, aki a törvény végrehajtásához szükséges rendelkezéseket, amennyiben más miniszter ügykörét is érintik, vele egyetértve rendelettel állapítja meg.

12. §. A jelen törvény életbelépésének idejét a földmívelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

1923. évi XXI. törvényeik az erdőbirtokhitelről.

1. §. A kötvények kibocsátására jogosult hazai pénzüzetek az 1897:XXXII. t.-c. 2. §-ában felsorolt követeléseken felül az említett törvény hatálya alá tartozó kötvényeket, a jelen törvény rendelkezései szerint keletkezett olyan követelések alapján is kibocsáthatnak, amelyeknek biztosítására az erdőbirtokon jelzálog van bekebelezve, feltéve, hogy e követeléseknek tőkeösszege a telekkönyben esetleg bejegyzett előző teher tételekkel együtt nem haladja meg a jelzálogul lekötött erdő talaja és faállománya együttes értékének (3. §.) 60 százalékát.

2. §. Erdőtulajdonos az 1. §. szerint nyújtható kölcsönt csak akkor vehet fel, ha aláveti magát az erdőhasználatra vonatkozó alábbi korlátozásoknak és ezt a telekkönybe is bejegyezteti. A telekkönyvi bejegyzést az erdőtulajdonos kérelmére lehet elrendelni.

3. §. Ha az erdőtulajdonos a hitelt a jelen törvény rendelkezései értelmében kívánja igénybevenni, vagy valamely pénzüzet az 1. §. alapján kötvények kibocsátására alapul szolgáló köve-

teléskepen kíván hitelt folyósítani, a jelzálogul lekötendő erdő értékét okleveles erdőmérnökkel kell megállapíttatni és az értékelést felülvizsgálás és az érték végleges megállapítása végett a földmivelésügyi miniszterhez kell felterjeszteni.

Ha a erdőhasználatot hatóságilag megállapított és jóváhagyott üzemterv szabályozza, az értékeléshez az erdő üzemtervét és gazdasági térképét is mellékelni kell. Ha az erdőhasználatot ilyen terv nem szabályozza, a használatokat, — figyelemmel a hitelező és az erdőtulajdonos érdekeire, — az érték felülvizsgálata kapcsán a földmivelésügyi miniszter szabja meg.

4. §. Ha az erdőtulajdonos a jelen törvényből folyó korlátozásoknak magát alávetette, a földmivelésügyi miniszter az erdő értékelését felülvizsgálja, a helyes értéket megállapítja, továbbá megállapítja azt is, hogy az erdőből az okszerű gazdálkodás elvei szerint évenként mennyi fatömeget lehet kihasználni, egyuttal a kölcsönrel terhelendő erdőgazdaságot saját közlegeivel fokozottabban ellenőrizteti és intézkedik az iránt, hogy az erdőtulajdonos az erdőhasználatot az okszerűség arányain túl igénybe ne vehesse, hanem csupán az okszerű és tartamos gazdaságnak megfelelő fatermést használhassa ki.

5. §. Ha az erdőtulajdonos a kölcsön felvétele alkalmával kötött feltételeknek eleget nem tesz, vagy a földmivelésügyi miniszter megállapítása szerint a birtokos gazdálkodása folytán a kölcsön törlesztése kétségesse válik, az állam a jelzálogul lekötött erdőt a kölcsön visszafizetésének idejéig, a birtokos költségére állami ellátásba veheti. Az ilyen erdőnek állami ellátásba vétele az említett okok alapján a hitelező pénzügyintézet is kérheti.

Az első bekezdés szerint állami ellátásba vett erdők bevételei az állam részére kijelölt pénztárba folynak be. Az ekként befolyt bevételeket elsősorban a közterheknek, az erdőgazdasággal kapcsolatos kiadásoknak és a kölcsön esedékes részleteinek kifizetésére kell fordítani. Az erdőtulajdonos rendelkezésére csak a jövedelem fennmaradt részét lehet bocsátani.

6. §. Ez a törvény kihirdetésének napján lép életbe; ezt a földmivelésügyi miniszter, az igazságügyminiszter és a pénzügyminiszter hajtja végre és a végrehajtáshoz szükséges részletes szabályokat mindegyikük a maga ügykörében rendelettel állapítja meg.

